

මා තීවේ කෙහෙල්මල් රූපකයක් ගැන නොවේ.

දෙවන වතාවටත් නම (සිපද) කවි තුන විමසුමට ලක් කිරීම ගැන රචනා බන්දුරිවයන් මා හා උරුන නොවෙති ය් සිතමි. මේ විමසුම ඔව්නින් අනෙක් දුනුනන්ට වැඩවත් විය හැකි නිසා ඔව්නින් "වලාකුළු අතර හිඳ" කවි තුනේ විශේෂ අගයක් - වැදගත් කමක් ඇති බව කියන්නට කැමැත්තෙමි.

මගේ "කිරිව: ම මොකද !" ලිපිය විමසුමට ලක් කරන දේවරාජ ලිලාසේනයන් ඒ කවි පෙළ තමන් හුදු බව කියා ඇති හෙයින් ඔව්නට වෙනුවෙන් ඒ කවි පෙළ ලියා මගේ ලිපියට මුළු පුර්වි.

"වලාකුළු අතර හිඳ"

කවි දුමක් නැවමින් දැවෙයි සුදු කපුරු පෙනී වැනිලා වැනිලා: ම ඔහු කෘතියාධාරයට හති වතු සුදු පිළවන්න නෙවීම මල් පොර බඳින මල් අසුන් කුඳ ගැනි රූපකයන් පිරිසිදුයි

අලුත එන මැටි පහන් රාමු වෙත නැග ගනිති බිඳී ගිය පහන් ටික අතින් පැත්තෙන් බසිති හිරි ගිය හිර පටක් සුළඟ වෙත පුදයි තුනි "වැඩි සුවඳ මගේ හේ ද !" සුවඳ දුම රොටු අසයි

බෝ ගසේ පහළ අතු අපල ගසනට නැගෙති බෝ ගසේ ඉහළ අතු සඳ එලිය වැද නටති ඇති කියා ගෙරෙව්වත් උවැසියන් බිය නොවෙති සිංහයින් අල්ල ගෙන බලෙන් පැන් කළ පොවිති.

1. මේ කවි තුනේ ඇතුළත් කරනුන් එහි මාතෘකාවන් අතර ඇති සැබැඳුම කුමක් දැයි තේරුම් ගත නො හැකි ය.

2. විසි මත් (මත් වියේ) පැදි ලෙස ලියා ඇති ඒ කවි තුනේ පළමු වන කවියේ දෙ වන පදයට විසි එක් මතක් ඇති බව පෙනේ. "වැනිලා වැනිලා: ම" යන්න "වැනිලා: වැනිලා: ම" උනා නම් වැඩි මත අඩු කර ගත හැකි ව තිබිනි.

3. නෙලම් මල් බව කියා ඇති හෙයින් වතුසුදුන් මල් බව සඳහන් විය යුතුය. ඒ වැඩියෙන් කියන සිද්ධිය තේරුම් ගැනීම අපහසු ය.

- 4.
 - 1..... නෙවීම මල් පොර බඳිනි.
 - 2. මල් අසුන් විඳෙන හැන් පිරිමඳිනි.
 - 3. මැටි පහන්..... නැග ගනිති.
 - 4. පහන් ටික..... බසිති.
 - 5. දුම රොටු අසයි.
 - 6. පහළ අතු නැගෙති.
 - 7. ඉහළ අතු නටති.
 - 8. උවැසියන් බිය නොවෙති.
 - 9. (උවැසියන් සිංහයින්ට) පැන කළ පොවිති
- යන වැඩි නවයේ උක්තාකෘත සම්බන්ධය හරි නැත. කවි තුනේ ඇත්තේ වැඩි 12 කි.

5. "හිර පටක්" යනු පාත්තිරයක් නොවේ. "හිරපට" යනු හිර රෙද්දකි.

6. හිරි ගිය පාත්තිරයක් සුළඟට තුනි පුදුන්-පේ සුළඟ නිසා තමන්ගේ "කොටසක්" හෝ නොඇවි ඉතිරි වූ නිසා යයි සිතමි.

7. සඳ එලිය වැදනා ම නටන්නේ බෝ ගසේ ඉහළ අතු පමණක් ද ? අනුන්ගේ අපල නසන්නට නැගෙන (වෙහෙසෙන) පහළ අතු කෙසේ සිටි ද ?

8. උවැසියන් අල්ලන්නේ සිංහයින්ගේ කටවලින් ද ? එක් අතකින් ද ? දැනින්ම ද ? සිංහයින් අල්ලන්නේ උන් දුගලන නිසා ද ? සිංහයින් අල්ලා ගැනීමට දැනම හිර වි ඇති උවැසියන් කල අල්ලා ගන්නේ කෙසේ ද ?

9. "පහන් රාමු" යන්නෙන් අදහස් කොට ඇත්තේ "පහන් දරනු" "පහන් වැට" විය හැකිය. "රාමු" යනු "දරනු" නොවේ. "රාමු වෙත" යන්න "රාමු මත" උනා නම් වඩාත් නිවැරදි ය.

10. තුන් වැනි කවියේ ගොරවන්නේ කවිද යන්න තේරුම් ගත හැක්කේ "උවැසියන් සිංහයින් අල්ලාගෙන උන්ට පැන් කළ පොවිති" යන වැකිය තේරුම් ගත් පසු ය.

බන්දුරිවයන් ඉහත කවියාවක් ඇත්තත් බව ඔව්නගේ සමහර නිර්මාතවලින් පෙනේ. ඔව්නගේ මේලන පබඳ දොසින් හෝ එකක් වනු දැක්මට කැමැත්තෙමි.

මම තිස් පස් වසක් ලංකාවේ පාසල්වල (6-10 ශ්‍රේණිවල) ලේසින්ට නිවැරදි සිංහල බාසාවත් සිංහල සාහිත්‍යයත් උගන්වා ඇති "ගුරුත්තා-න්සේ කෙනෙක්" වෙමි. විදුමා ලබා අවුරුදු පහකට පමණ පසු මගේ ලියවිලි ණ/ල/ස යන මුර්දස් අකුරුත් මනාප්‍රාණ අකුරුත් රහිත ව ලියන්නට මා තීරණය කළේ හේතු සාදක රාශියක් ඇති නිසා ය. මා ලියන දූ කියවන සන්නය පාටකයෝ ඒ බව දනිති.

අපේ ලියවිලිවල දක්නට ලැබෙන මුට්ටු, සාමුහි-ට, මව්ට්ටු, පෝට්ටු, යන්ට - එන්ට, ඇන්ට්ටු, ලින්ට්ටු, ලෙන්ට්ටු, පැන්ට්ටු, කළමණාකරණය/කලමණාකරණය/කලමනාකරණය, අලුයම - ඇරුණල - එලිය, දෙහිවල, එකල, පිහි, ගැටළු, මහල් වැනි වචන කෝලමක් නොවේ නම් විසිලුවන් නො වේ ද ? ඒ ගැන ලිවීම මෙතනට අවසාන නැත.

බෝවක් වටා බැඳී පවරන සිංහ (කටවල්) මුක, අලිමුක, කිඹුල් මුක ඇතැයි සිතමු. ඒ ඇත්තේ උන්ගේ කට හෝ හිස මිස සම්පූර්ණ සිංහයින්,

වී ක ධර්මබන්දු

දැන් මම දේවරාජ ලිලාසේනයන් කියන්නට (කියනදේට) සිත් යොමු කරමි.

මට අවුරුදු පහකින් පමණ වැඩිමහල ඔව්නේ මේ රටට පැමිණ සිටින දෙවන වතාවට මගේ. ඔව්නේ මීට පෙර පෙර අපර දෙ-දින රටවල් 7 ක සංචාරය කොට ඇත. මේ ඔව්නේ සංචාරය කල 08 වැනි රට විය යුතු ය. සිය ජාතික අනන්‍යතාව රැක ගැනීමට කැප වූ මේ රටේ සිටින ලාංකික ප්‍රජාව වෙත ඔහු තම ගෞරවය පිරිනමයි. විසිරණම මුර්දස් වී ඇත්තේ යතුරු ලියමනේ දොසක් නිසා විය යුතු ය.

"ලාංකිකයින් - පළ කරනු ලබන" යන තැන තිබිය යුතු "විසින්" හැඳි ඇත්තේ ද යතුරු ලියමනේ දොසකින් විය යුතු ය.

කැලෑපත්තර හෝ සෞභෞත පත් හැරෙන්නට පහක පොතක පල කරන කවර ලියවිලිලක් දෙස උනත් මා බලන්නේ ශාස්ත්‍රීය පදනමක පිහිටා ය. අශාස්ත්‍රීය පදනමක සිට ලියවිලිලක් දෙස බැලීම මගේ සිරිත නො වේ. කවි / ලියවිලි විමසුමට ලක් කරන බහුලතමයන් දෙ - තුන් දෙනා අතරින් එකකු ලෙස ඔව්න මා දැක ඇත.

මා දන්නා බහුලතමයා බොහෝ දේ අසා ඇති එකෙකි. ඒ අනුව මා බහුලතමයා වෙත බව ඉතා කරුණාවෙන් ඔව්නට කියනු කැමැත්තෙමි.

මම වහාහි, ටිකක් අසා ඇති ඒ ටිකක් කියවා ඇති - ටිකක් දැක ඇති ඒ අසූ දුටු ටික ගැන බොහෝ කොට සිතන අල්පගුණයන් වෙමි.

කෙසේ වෙතත් ඔව්න "වලාකුළු අතර හිඳ" කවි පෙළ කියවා අනන්‍යරු ව මේ ලිපිය ලියන්නට සිතුවා නම් ඔව්න මේ පම ගාල්ල නොපැරවුණේට ඉඩ තිබිනි.

ගැඹිය නොහැකිය. වෙදගේගේ, ගුරුගේගේ, මාතරගේගේ යනු විකාර වියහැරියකි. එක්තරා පුවත්පතක හත්දොස කෝටුනොඩියේ - හත්ද ලිලවලයෝ යනුවෙන් ලියා තිබුණු බව මම මතකය.

වයන්ග සේනානායකයෝ උදාර රනතුංගයෝ නිවැරදි උචිත් වයන්ග සේනානායකයෝ උදාර රනතුංගයෝ නිවැරදි නොවේ. ඒ නම් වයන්ග සේනානායකයෝ, උදාර රනතුංගයෝ යනුවෙන් ලියු විට නිවැරදි උචිත් එය විකාරයකි. ලිලාසේන දේවරාජයන් ලිලාවතී දේවරාජිනියන් නිවැරදිය. මම ඔව්නගේ නම අත මුළු මාරු කොට ලිවීමේ ඒ නිසා ය. මගේ නිගමනකාරකමට කමා වුව මෙතෙමි.

1. * උවැසියෝ සිංහයින් අල්ලාගෙන (පෙරලාගෙන) උන්ට පැන් පොවිති හිතන්නා බත් කෑ ය.

ගැනෙහිය දුරුවාට කිරි පෙටු හ ගර්මානියා රා පී ය. විදුහල් පති තුමා මුලසුන ඉසිලිය. (ඵතුමාට සමීරියක ලේකම් තනතුරක් මෙහිම හාල්මටියක් ද ඉසිලිය හැකි ය.) මේ වැඩි නිවැරදි ය.

2. * උවැසියෝ සිංහයින් පෙරලාගෙන පැන් කල දෙක බැගින් පොවිති. හිතන්නා බත් පිඟන් දෙකක් කෑ ය. ගැනෙහිය දුරුවාට කිරි විදුරු දෙකක් පෙචී ය. ශර්මානියා රා කල දෙකක් පී ය.

මේ වැඩි ද නිවැරදිය.

3. * උවැසියෝ සිංහයින් අල්ලාගෙන උන්ට පැන් කල පොවිති හිතන්නා බත් පිඟන් කෑ ය. (ඔහුගේ කට තුළ මේ වී ද ?) ගැනෙහිය දුරුවාට කිරි විදුරු පෙටුන. (කැටුන ?) ගර්මානියා රා කල පී ය. (වෙර්මාගානේ කල කන්නටත් ඇත.)

මේ වැඩි කමකට නැති වැරදි ඒවාය.

හිතන්නා බත් පිඟන් කෑ ගර්මානියා රා කල පී ය වැරදි යයි මා කියන විට ඔබ කියන්නේ, හිතන්නා බත් පිඟන් දෙකක්ම කෑවා

ගර්මානියා රා කල දෙකක්ම බවා නිවැරදි බවයි.

"සිංහයින් අල්ල ගෙන බලෙන් පැන් කල පොවිති" යන්නෙහි අනුව බවක් ඔබට නොපෙනෙන්නේ බහුලතමයන් නිසා ද අනිපැහැදිලි කමක් නිසා ද යන්න තීර කොට කියන්නට මම නොදනිමි. මගේ අන්‍යත්මයාණ අනුව අල්පගුණ කම අනුවත් මට පෙනෙන්නේ එහි අනුවන බවයි.

සර්මක් ඇඳ ගත් ගොනකු දක්කා ගෙන කොළවා ගොලුවෙහි. වරක් පාවිච්චි කල මනාලියකගේ ඇඳුම් විකිනීමට තිබේ.

යන දෙවැකියේත්

ගොනකු දක්කා ගෙන එන සර්මක් ඇඳ ගත් කොළවා ගොලුවෙහි.

මනාලියකගේ වරක් පාවිච්චි කල ඇඳුම් විකිනීමට තිබේ.

යන දෙවැකියේත් තේරුම එකක් නො වේ.

"තමන් හට නොසමයන් වන කලට සම මුවෙන් නො බැන ඉවිලු සුදුන ගරු කම" යන උපදේශය මම අගේ කොට සලකමි. එහෙත් එය අනුගමනය කොට සුදුනකු විම මම අගේ කොට පොළකමි.

නොපා බිය ඇත්ත ඇති සැට කියන දන අපායනම් මරනින් පසු වදින නැත සැපායෙකැයි වැනුවත් සුර පුර ගලන එපා මට එපා මෙය එනැත සැබවන

කුමාරතුංග මුනිපාස පඩිතුමා